

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Stwierdzenie nieważności całego zaskarżonego postanowienia, a w konsekwencji dopuszczenie skargi wniesionej przez wnoszącego odwołanie na podstawie art. 263 TFUE zmierzającej do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1214 z dnia 29 sierpnia 2018 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Morcilla de Burgos” (ChOG), ⁽¹⁾ aby później, orzekając co do istoty sprawy, wydać wyrok, w którym stwierdzona zostanie nieważność i całkowita bezskuteczność wspomnianego rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1214, z jednoczesnym obciążeniem kosztami strony przeciwnej.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut niniejszego odwołania oparty jest na bezprawności postępowania przed Sądem Unii Europejskiej, które godzi w interesy strony wnoszącej odwołanie, wynikającej z naruszenia prawa poprzez naruszenie art. 73 § 1 i nast. regulaminu postępowania przed Sądem oraz interpretującego go orzecznictwa w następujących podstawach prawnych:

- w zaskarżonym postanowieniu przyjęto zasadniczo w błędny sposób, że skarga zawierała „wyłącznie zeskanowane podpisy” przedstawicieli wnoszącego odwołanie, podczas gdy w rzeczywistości zawierała ona kwalifikowane podpisy elektroniczne, zgodnie z kwalifikowanym certyfikatem podpisu elektronicznego ACA [Autoridad de certificación de la Abogacía (organu certyfikacji adwokatury)], które mają skutek prawny równoznaczny z podpisem odręcznym;
- wspomniane kwalifikowane podpisy elektroniczne zostały uznane i mają swoją podstawę w rozporządzeniu eIDAS, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 24 lipca 2014 r. ⁽²⁾;
- kwalifikowane podpisy elektroniczne, wraz z kwalifikowanymi certyfikatami ACA, w pełni są zgodne z duchem i podstawą art. 73 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, mając „w imię pewności prawa zagwarantować autentyczność wspomnianego pisma procesowego i wykluczyć ryzyko, iż nie jest ono w rzeczywistości dziełem uprawnionego do tego autora”, jak ujmuje to zaskarżone postanowienie;
- artykuł 73 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem został uchylony mocą decyzji wspomnianego Sądu z dnia 11 lipca 2018 r., która to zmiana weszła w życie w dniu 1 grudnia 2018 r. (dwa dni po złożeniu skargi), przy czym stosowanie korzystniejszego przepisu stanowi podstawową i uniwersalną zasadę prawa sankcji w zachodnich porządkach prawnych;
- orzecznictwo przywołane w zaskarżonym postanowieniu w celu uzasadnienia niedopuszczalności skargi wniesionej przez wnoszącego odwołanie odnosi się zasadniczo do zeskanowanych podpisów. Niemniej jednak konkretny przypadek niniejszej sprawy (skarga z kwalifikowanym podpisem elektronicznym z certyfikatem ACA) nie był jeszcze rozstrzygany przez sądy Unii;
- przepisy powinny być interpretowane zgodnie z rzeczywistością społeczną w chwili, w której mają być stosowane, z uwzględnieniem w szczególności ich ducha i celu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 224, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. 2014, L 257, s. 73).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu (Chorwacja) w dniu 28 kwietnia 2019 r. — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Sprawa C-267/19)

(2019/C 263/34)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Interplastics s.r.o.

Strona pozwana: Letifico d.o.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy z art. 1 Ovršni zakon [ustawy o egzekucji] (publikacja w NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), uprawniający notariuszy do przeprowadzania egzekucji wierzytelności na podstawie dokumentu autentycznego, poprzez wydanie nakazu egzekucyjnego, jako tytułu wykonawczego, bez wyraźnej zgody dłużnika poddanego egzekucji — osoby prawnej z siedzibą w Republice Chorwacji, jest zgodny z art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i z art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę przytoczone wyroki w sprawach C-484/15 i C-551/15?
- 2) Czy wykładnia przedstawiona w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-484/15 i C-551/15 może mieć zastosowanie do zawisłego przed sądem odsyłającym postępowania Povrv-1614/2018, to znaczy czy należy rozporządzenie nr 1215/2012 interpretować w taki sposób, że notariusze wykonujący w Chorwacji kompetencje powierzone im przez prawo krajowe w ramach postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie „dokumentów autentycznych”, w których wierzycielami są osoby prawne z siedzibą w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, nie są objęci zakresem znaczeniowym pojęcia „sądu” w rozumieniu rzeczzonego rozporządzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 2 maja 2019 r. — D.J./Radiotelevizija Slovenija

(Sprawa C-344/19)

(2019/C 263/35)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D.J.

Strona przeciwna: Radiotelevizija Slovenija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 2003/88 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak będące przedmiotem niniejszego postępowania za czas pracy uznaje się stałą gotowość do pracy, podczas której pracownik wykonujący swoją pracę w radio-telewizyjnym centrum nadawczym, w okresie, w którym jest wolny od pracy (gdy jego fizyczna obecność w miejscu pracy nie jest konieczna), musi być osiągalny na wezwanie i, jeśli to konieczne, stawić się w miejscu pracy w ciągu jednej godziny?